

**ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Knowledge on Computer Law of Students in Faculty of Industrial
Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

พรรณี ลีกิจวัฒน์^{1*}

¹รองศาสตราจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา จำนวน 257 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2551 โดยใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความยากง่าย (p) .23-.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) .20-.80 และค่าความเชื่อถือได้ .75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ทั้งโดยภาพรวม (ร้อยละ 31.80) และจำแนกเป็นรายภาควิชา (ร้อยละ 30.60-32.87) 2) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the knowledge on computer law of bachelor's degree students of 3 departments in Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). The research method was descriptive research. The sample of 257 students were selected by using stratified random sampling method. The research tool was the multiple choices test which consisted of 30 items which validated by experts, the difficulty value (p) were .23-.77, the discrimination power value (r) were .20-.80 and the KR 20 reliability was .75. The data were collected in the 2008 academic year then analysed by mean, percentage (%) and one-way analysis of variance (F-test). The findings were 1) The knowledge on computer law of students were at low level as overall (31.80%) and each department (30.60%-32.87%) 2) The knowledge on computer law of students was not different among 3 departments at .05 significant level.

คำสำคัญ : กฎหมายคอมพิวเตอร์ นักศึกษา

Keywords : Computer Law, Student

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ klpunnee@kmitl.ac.th โทร. 0-2737-3000 ต่อ 6062

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากทั้งในแง่ของการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บางครั้งหากมีผู้ใช้งานกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2551) เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างใหม่จึงควรที่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา จะมีความตื่นตัว สนใจเรียนรู้ เพื่อจะได้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่ทราบว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับ

กฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับนี้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาหลักสูตร และการสอน และ/หรือ การฝึกอบรม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ที่ถูกต้องเพื่อจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความแตกต่างกันระหว่างภาควิชา

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์จากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์

2. วิธีการศึกษา

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 717 คน จาก 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์เกษตร (ส่วนอีก 2 ภาควิชา คือ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม และภาควิชาภาษาและสังคม ไม่มีนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) จึงไม่ได้ศึกษา)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 257 คน จาก 3 ภาควิชา ได้มาจากการเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามภาควิชา และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ขนาดของประชากร 717 คน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งได้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 251 คน เมื่อจำแนกตามภาควิชาตามสัดส่วนพบว่า ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพียง 24 คน ซึ่งค่อนข้างเล็กจึงปรับเพิ่มเป็น 30 คน ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดเป็น 257 คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ภาควิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
		ตามสัดส่วน	ปรับเพิ่มเป็น
ครุศาสตร์วิศวกรรม	380	133	133
ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม	268	94	94
ครุศาสตร์เกษตร	69	24	30
รวม	717	251	257

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบ แบบทดสอบวัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และตอนที่ 2 ข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ข้อคำถามมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การให้คะแนนเป็นแบบถูกให้ 1 และผิดให้ 0 ซึ่งข้อสอบได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และตรวจสอบอำนาจจำแนก ความยากง่าย และความเชื่อถือได้ โดยการทดลองใช้แบบวัดกับนักศึกษา ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนมาหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจ

จำแนก เป็นรายข้อ และค่าความเชื่อถือได้ทั้งหมด โดยใช้สูตร KR20 (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2551) ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .23-.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20-.80 และมีค่าความเชื่อถือได้ (reliability) เท่ากับ .75

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์และรับคืนโดยตรงจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง ณ คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2551

2. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่เก็บรวบรวมได้ พบว่า มีฉบับที่สมบูรณ์ 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าสูงสุด-ต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ แล้วแปลความหมาย คะแนนตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

คะแนน (ร้อยละ)	ระดับความรู้
80-100	สูงมาก
60-79	สูง
40-59	ปานกลาง
20-39	ต่ำ
0-19	ต่ำมาก

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาจำแนกตามภาควิชา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance : F-test)

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	169	65.76
- หญิง	88	34.24
2. อายุ		
- ไม่เกิน 20 ปี	41	15.95
- 21 ปี	88	34.24
- 22 ปี	93	36.19
- 23 ปี ขึ้นไป	35	13.62
3. ชั้นปีที่ศึกษา		
- ปีที่ 1	142	55.25
- ปีที่ 2	115	44.75
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
3.50-4.00	24	9.33
3.00-3.49	94	36.58
2.50-2.99	98	38.13
2.00-2.49	38	14.79
ต่ำกว่า 2.00	3	1.17

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ภาควิชาที่ศึกษา		
- วิศวกรรมศาสตร์วิศวกรรม	133	51.75
- วิศวกรรมสถาปัตยกรรม	94	36.58
- วิศวกรรมเกษตร	30	11.67
6. ประสบการณ์		
การใช้คอมพิวเตอร์		
1-2 ปี	13	5.06
3-4 ปี	53	20.62
5-6 ปี	76	29.57
7-8 ปี	47	18.29
9-10 ปี	30	11.67
มากกว่า 10 ปี	37	14.40
ไม่ระบุ	1	0.39
7. ระยะเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์		
เพื่อการศึกษาแต่ละครั้ง		
< 1 ชม.	20	7.78
1-2 ชม.	109	42.41
3-4 ชม.	78	30.35
5-6 ชม.	21	8.17
> 6 ชม.	24	9.34
ไม่ระบุ	5	1.95
8. จำนวนวันที่ใช้คอมพิวเตอร์		
ต่อสัปดาห์		
1-2 วัน	26	10.12
3-4 วัน	46	17.90
5-6 วัน	43	16.73
ทุกวัน	140	54.47
ไม่ระบุ	2	0.78

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
9. การศึกษา พบ.		
- ไม่เคย	192	74.71
- เคย	65	25.29
10. นักศึกษาที่เคยศึกษา พบ.		
ในแต่ละภาควิชา		
- วิศวกรรมศาสตร์วิศวกรรม	41	30.83
- วิศวกรรมสถาปัตยกรรม	22	23.40
- วิศวกรรมเกษตร	2	6.67
11. รูปแบบการศึกษา พบ.		
(65 คน) (ตอบได้มากกว่า 1 รูปแบบ)		
- ในรายวิชา	32	49.23
- เข้าฝึกอบรม	6	9.23
- ด้วยตนเอง	57	87.69
12. สถานที่ศึกษาที่เคยศึกษา		
พบ. ในรายวิชา (32 คน)		
- สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	20	62.50
- สถานที่ศึกษาในอดีต	12	37.50
13. แหล่งที่ศึกษา พบ.		
ด้วยตนเอง (57 คน)		
(ตอบได้มากกว่า 1 แหล่ง)		
- หนังสือ	16	28.07
- วิทยู	3	5.26
- โทรศัพท์	16	28.07
- เว็บไซต์	46	80.70

จากตารางที่ 2 พบว่า ส่วนใหญ่ของนักศึกษา เป็นเพศชายอายุ 22 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50–2.99 ลัทธิศาตร์วิศวกรรม มีประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ 5–6 ปี ใช้คอมพิวเตอร์ทุกวันใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาแต่ละครั้งนาน 1–2 ชม. ไม่เคยศึกษาพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด

เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน ที่เคยศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรวิศวกรรม รูปแบบการศึกษาเป็นการศึกษาด้วยตนเองจากเว็บไซต์ ในส่วนที่เคยศึกษาจากรายวิชาเป็นวิชาในสถานศึกษาปัจจุบัน

3.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา

ตารางที่ 3 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย คะแนนต่ำสุด-สูงสุด และระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ภาควิชา	n	คะแนนเฉลี่ย		คะแนนต่ำสุด-สูงสุด		ลำดับที่
		ร้อยละ(%)	ระดับความรู้	ร้อยละ(%)	ระดับความรู้	
1. วิศวกรรม	133	32.87	ต่ำ	16.67–53.33	ต่ำมาก-ปานกลาง	1
2. วิศวกรรมสถาปัตยกรรม	94	30.60	ต่ำ	16.67–43.33	ต่ำมาก-ปานกลาง	3
3. วิศวกรรมเกษตร	30	30.90	ต่ำ	10.00–53.33	ต่ำมาก-ปานกลาง	2
รวม	257	31.80	ต่ำ	10.00–53.33	ต่ำมาก-ปานกลาง	–

จากตารางที่ 3 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังโดยภาพรวม อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 31.80) โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53.33) และคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำมาก (ร้อยละ 10.00)

เมื่อพิจารณาเป็นรายภาควิชาพบว่า อยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 ภาควิชา เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ภาควิชาวิศวกรรม ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร และภาควิชาวิศวกรรมสถาปัตยกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่ 1 ภาควิชาวิศวกรรม (ร้อยละ 32.87) โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53.33) และคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำมาก (ร้อยละ 16.67)

ลำดับที่ 2 ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร (ร้อยละ 30.90) โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53.33) และคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำมาก (ร้อยละ 10.00)

ลำดับที่ 3 ภาควิชาวิศวกรรมสถาปัตยกรรม (ร้อยละ 30.60) โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 43.33) และคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับต่ำมาก (ร้อยละ 16.67)

3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

Source of Variation	SS	df	MS	F	Sig.
Between Groups	28.379	2	14.190	2.332	.099
Within Groups	1545.356	254	6.084		
Total	1573.735	256			

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.4 อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับต่ำ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.71) ไม่เคยศึกษาเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อนเพราะพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างใหม่เพิ่งมีผลบังคับใช้มาได้ประมาณ 1 ปี จึงยังไม่ได้นำไปบรรจุไว้ในหลักสูตร และยังไม่ค่อยได้มีการนำพระราชบัญญัตินี้มาจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาในแต่ละภาควิชา มีเพียงนักศึกษาเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 25.29) ที่เคยศึกษามาก่อน ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการศึกษา

ด้วยตนเองจากเว็บไซต์ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ ธีวัฒน์ อิ่มคุณ (อ้างใน จุฑาทิพย์ เงามศรี, 2551) อาจารย์ฝ่ายเทคนิคและเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ที่เห็นว่านิสิตมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตยังไม่รู้ว่ากฎหมายคอมพิวเตอร์มีข้อห้ามและบทลงโทษอย่างไร ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาหลายคนกระทำความผิดโดยไม่รู้ตัว ทางมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดอบรมหลักสูตรเร่งด่วนในการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ขึ้นเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2551 เพื่อให้บัณฑิตมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา พบว่า ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ในแต่ละภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ต่างก็ไม่เคยศึกษาเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาก่อน มีเพียง

ส่วนน้อยของแต่ละภาควิชาที่เคยศึกษามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 30.83, 23.40 และ 6.67 ของ นักศึกษาในภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ภาควิชา ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม และภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร ตามลำดับ

4. สรุป

4.1 สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ใน ระดับต่ำทั้งโดยภาพรวม (ร้อยละ 31.80) และ จำแนกเป็นรายภาควิชา (ร้อยละ 30.60–32.87)

2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยังมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ในระดับต่ำ จึงจำเป็นต้องยกระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งสามารถ ทำได้หลายแนวทาง ดังนี้

1. สอดแทรกเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายคอมพิวเตอร์บูรณาการเข้าไปในการ จัดเรียนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต ให้มีการสอดแทรกเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

3. พัฒนาสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมาย คอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ และเผยแพร่ให้กับ นักศึกษา

4. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายคอมพิวเตอร์ และจัดฝึกอบรมให้กับ นักศึกษา

5. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจ ศึกษาเรียนรู้กฎหมายคอมพิวเตอร์ ตระหนักถึง บทลงโทษและผลเสียที่เกิดจากการกระทำความ ผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

4.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย คอมพิวเตอร์ของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่

1.1 นักเรียน นักศึกษาในทุกๆระดับ และ ทุกประเภทของการศึกษา ทั่วประเทศ

1.2 ครู อาจารย์ผู้สอนทางด้านคอมพิวเตอร์

1.3 บุคลากรที่ปฏิบัติงานหน้าที่ที่ต้องใช้ คอมพิวเตอร์เป็นหลัก และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และเอกชน

2. ควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้กับความตระหนัก และการปฏิบัติตาม กฎหมายคอมพิวเตอร์ของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้จัดสรรงบประมาณ
เงินรายได้ สนับสนุนการวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบ
พระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจ
แก้ไข และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบ
ทดสอบซึ่งเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล และ
ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร
ต่อเนื่อง (2 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบังทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบ
แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
คอมพิวเตอร์

6. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

2551. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.**

2550. [Online]. Available: [http://
www.mict.go.th/](http://www.mict.go.th/)

จุฑาทิพย์ เกาศรี. 2551. “RBAC วอนนิสิต
ตระหนักกฎหมายคอมพิวเตอร์.” [Online].
Available: [http://cyberreporter.itpc.
or.th/detail.php?content=667](http://cyberreporter.itpc.or.th/detail.php?content=667).

พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2551. **วิธีการวิจัยทางการ
ศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W.
“Determining Sample Size for
Research Activities.” **Journal of
Education And Psychology
Measurment**. 30(3): 607–610.